26/04/2019

Το Μυστήριο της Μεγάλης Παρασκευής

/ Γνώμες

Του Ανδρέα Χριστοφόρου

Ο Χριστός, αναμάρτητος όντας, δέχθηκε τις συνέπειες της Αμαρτίας του Ανθρώπου, δηλαδή δέχτηκε να θανατωθεί.

Ήταν απόφαση Του να θανατωθεί για να προσφέρει ο Πατέρας Του την Άφεση των Αμαρτιών στον Άνθρωπο.

Γι αυτό ο Χριστός πεθαίνοντας πάνω στο Σταυρό είπε “ΑΦΕΣ ΑΥΤΟΙΣ ΟΥ ΓΑΡ ΟΙΔΑΣΙ ΤΙ ΠΟΙΟΥΣΙ”.

Ο Αδάμ και Εύα έπεσαν διότι αρνήθηκαν να γίνουν Μέτοχοι της Θεία Ζωής με την υπακοή στο Λόγο του Θεού να μην φάνε τον απαγορευμένο καρπό.

Ο Θεός έδωσε τον Λόγο μη βρώσης του καρπού για να δοκιμαστεί η Ελευθερία επιλογής του Ανθρώπου: αν επέλεγε τον Λόγο του Θεού ο Άνθρωπος, θα ζούσε στον Παράδεισο μέχρι που θα γεννιόταν ο Χριστός, ο Θεάνθρωπος και Βασιλέας,

θα ενωνόταν τότε το Ανθρώπινο Γένος με τον Θεό και θα ζούσαμε στη Βασιλεία των Ουρανών με Βασιλέα τον Χριστό.

Η πτώση έγινε όχι από την αμαρτωλή επιλογή του Ανθρώπου να παραβιάσει την Εντολή του Θεού για να γίνει Θεός χωρίς τον Θεό, αλλά από την ΑΜΕΤΑΝΟΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ από την επιλογή του να μην Μετανοήσει.

Οι συνέπειες της Αμετανοησίας ήταν η ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ, Η ΦΘΟΡΑ, Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΔΗΣ – Η ΑΙΩΝΙΑ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

Για να ελευθερωθεί ο Άνθρωπος από την Αμαρτία, έπρεπε να ελευθερωθεί από τις πιο πάνω συνέπειες της Αμαρτίας.

Κανένας από τους Πατέρες της Παλαιάς Διαθήκης, ούτε από μόνη της η Παναγία που τόσο αγάπησαν τον Θεό μπόρεσε να νικήσει και να ανατρέψει τις ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΝΙΚΗΘΕΙ Η ΑΜΑΡΤΙΑ.

Η αποδοχή της Παναγίας να γεννήσει τον Χριστό έγινε η Απαρχή της Σωτηρίας του Ανθρώπου. Ο Ευαγγελισμός και η Σύλληψη του Χριστού ως Θεανθρώπου στα σπλάχνα της, ένωσε τον Θεό με τον Άνθρωπο.

Πρώτα γιατί συνελήφθη εκ Πνεύματος Αγίου ο Χριστός ως Θεάνθρωπος και δεύτερο γιατί η ίδια Παναγία με τη Σύλληψη του Χριστού, ως άνθρωπος ήδη ενώθηκε με τον Θεό και Θεώθηκε.

Όμως έπρεπε για να ανατρέψει τις συνέπειες της ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΕΤΣΙ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, ΝΑ ΘΑΝΑΤΩΘΕΙ ΕΝΩ ΗΤΑΝ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΦΘΟΡΑΣ, ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΤΟΥ ΑΔΗ, ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ.

Αυτό θα γινόταν μόνο με την Θέλησή Του διότι εκ Φύσεως δεν θα γινόταν διότι ήταν Θεάνθρωπος.

Για να γίνει έπρεπε να συστείλει την Θεία Φύση Του ώστε να πεθάνει η Ανθρώπινη και να κατέβει στον Άδη και στο κέντρο Εξουσίας του Σατανά και να τον νικήσει.

Πάνω στο Σταυρό, αποδεχόμενος τον Θάνατο, ο Αθάνατος, ζήτησε από τον Πατέρα Του να δώσει την Άφεση των Αμαρτιών στον Άνθρωπο ώστε ο Άνθρωπος ΝΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΦΥΣΕΩΣ ΔΗΛΑΔΗ ΝΑ ΕΝΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ.

Αυτό το γράφει ο Απόστολος Πέτρος λέγοντας ότι γίναμε ΚΟΙΝΩΝΟΙ ΘΕΙΑΣ ΦΥΣΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ο ΕΚΟΥΣΙΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΘΟΔΟΣ ΣΤΟΝ ΑΔΗ ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΣΥΝΕΤΡΙΨΑΝ ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ ΤΟΝ ΑΔΗ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΝ ΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΝΙΚΗΘΗΚΕ Η ΑΜΑΡΤΙΑ.

ΕΚΕΙΝΟ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΕΝΩΣΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΞΑΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ ΕΙΝΑΙ:

Η ΑΦΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΠΟΥ ΝΙΚΗΣΕ ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΕΚΟΥΣΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ.

ΤΕΛΙΚΑ Η ΑΦΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΠΑΤΕΡΑ ΚΑΙ Η ΕΚΖΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΗΤΑΝ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΣΕ ΓΙΑ ΧΑΡΗ ΜΑΣ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΑΦΕΣΗ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑ ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΠΑΙΡΝΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΔΙΟΤΙ ΕΜΠΟΔΙΖΑΝ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΜΕ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΝΩΜΕΝΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.

Ο καρπός της Μετάνοιας των Πατέρων της Παλαιάς Διαθήκης ήταν η Παναγία η οποία πρόσφερε την Ανθρώπινη Φύση στο Θεό και γεννήθηκε ο Χριστός.

Δεν μπορούσε ο Άνθρωπος να ενωθεί με τον Θεό διότι η Μετάνοια του δεν μπορούσε να ανατρέψει τις συνέπειες της Αμαρτίας. ΗΤΑΝ ΔΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΔΙΟΤΙ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΤΟΝ ΕΞΟΥΣΙΑΖΕ με την φθορά, τον θάνατο, τον Άδη.

Για να Μετανοεί έπρεπε πρώτα να ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ, ΤΗΝ ΦΘΟΡΑ, ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ, ΤΟΝ ΑΔΗ.

Αυτό δόθηκε σαν Ζωή με την Σταύρωση και την Ανάσταση του Χριστού, για να βιωθεί όμως πρέπει να το θέλει ο Άνθρωπος και αυτό γίνεται με το Βάπτισμα που τον εντάσσει στο Σώμα του Χριστού την Εκκλησία και με την διαρκή Μετάνοια για την αμαρτωλή ζωή που εξέρχεται από την Καρδία του, με την εξομολόγηση και την Θεία Κοινωνία.

Όλα αυτά τα Μυστήρια προσφέρουν ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ.

ΤΗΝ ΑΦΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΔΗΛΑΔΗ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ.

Γι αυτό ο Απ. Παύλος μας λέει ότι ο Αγώνας είναι εναντίον των εξουσιών του Σατανά που κυβερνά τον Κόσμο.

Με την ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΔΟΘΗΚΕ Η ΑΦΕΣΗ ΤΩΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑ Ο ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ ΤΟΝ ΘΕΟ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Οι Άγιοι Πατέρες μας, παλαιοί και σύγχρονοι, μας έδειξαν ότι η συνεχής επιμελημένη Μετάνοια τους που δείχνει την συνεχώς ανανεωμένη συνειδητοποίηση της Αμαρτωλής μας Ζωής και την απόφαση για φύλαξη των Εντολών του Χριστού, ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΕ Ο ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ.

“Μετανοείτε ήγγικε γαρ η Βασιλεία των Ουρανών!”